

Mál nr. 170/2013
M
og V v/ ábyrgðartryggingar F.

Slys við rafmagnslest í skemmtigarði 1. maí 2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið 29. apríl 2013 ásamt gögnum.
2. Tölvupóstur V dags. 13. maí 2013 þar sem vísað er til tölvupósts V til lögmanns M dags. 10. apríl 2013.

Málsatvik.

M var tæplega fimm ára gamall þegar hann slasaðist við rafmagnslest F þann 1. maí 2012. Skv. lögregluskýrslu voru ekki vitni að aðdraganda slyssins en á vettvangi var maður sem gat vitnað um að hann hafi heyrt þegar faðir M kallaði til ökumanns umræddrar rafmagnslestar að stöðva hana og ber sama vitni að ökumaðurinn hafi þá stöðvað um leið. Þá hafi komið í ljós að M hafði lent undir einum af vögnum lestarinnar. Haft er eftir föður M í lögregluskýrslu að hann hafi séð M hafi verið kominn upp við hlið lestarinnar og skömmu síðar hafi hann heyrt óp og varð þá var við að M hafði fest sig milli öftustu vagna lestarinnar þannig að fótur hans dróst undir lestina. Faðir M kveðst hafa kallað ítrekað til ökumanns lestarinnar um að stöðva en það hafi ekki borið árangur fyrr en eftir að M hafi dregist um 10 metra með lestinni. Ökumaður lestarinnar kvaðst ekki hafa orðið var við neitt óvenjulegt fyrr en hann hafi heyrt einhvern kalla á hann að stöðva lestina og hafi hann gert það nær samstundis. M slasaðist nokkuð, hlaut slæma yfirborðsáverka á húð fótleggjar en slapp við brot. Vinnueftirlitið var kallað til og var lestin rannsökuð. Í umsögn Vinnueftirlitsins, dags. 2. maí 2012 kemur fram mat þess að ástand tækisins (lestarinnar) hafi verið í fullkomnu lagi og það hafi engin áhrif haft á atburðarásina.

Lögmaður M tilgreinir í málskoti að F beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M annars vegar vegna saknæmrar háttsemi ökumanns lestarinnar og hins vegar vegna saknæmra aðstæðna í garðinum. Byggt er á því að ökumaður lestarinnar hafi ekki sýnt næga aðgæslu við aksturinn þar sem hann tók ekki eftir því að M dróst með lestinni. Er vísað til almennra ákvæða 13.-14. og 37.gr. laga nr. 46/1980 því til stuðnings. Hvað varðar aðstæður í garðinum er vísað til þess að reiknað hafi verið með því að lestinni væri ekið á gönguleiðum þar sem þess mátti vænta að börn væru á ferð. Skipulag í garðinum hefði átt að miða að því að aðgreina leið lestarinnar frá gönguleiðum til þess að gæta öryggis gesta. Einnig er vísað til ákvæða umferðarlaga nr. 50/1987 varðandi forgang gangandi vegfarenda.

Álit.

Ekki er byggt á því að umbúnaður lestarinnar hafi verið óviðunandi, enda segir í umsögn Vinnueftirlitsins að lestin hafi verið í fullkomnu lagi. Í málinu liggur fyrir lögregluskýrsla þar sem kemur fram að engin vitni voru að nákvæmum aðdraganda slyss M. Í gögnum málsins er því ekki með öllu ljóst hvenær M var kominn að lestinni og nákvæmlega hvernig það bar að að hann festist undir henni. Þegar metið er hvort ökumaður lestarinnar hafi sýnt nægilega aðgát við akstur hennar verður að líta til þeirra sönnunargagna sem liggja fyrir. Framburður föður M um að hann hafi ítrekað kallað til ökumanns lestarinnar áður en lestin var stöðvuð fær ekki stoð í vitnisburði vitnis sem tilgreint er í lögregluskýrslu sem segir að ökumaður lestarinnar hafi stöðvað strax og vitnið hafi heyrt köll. Af sama vitnisburði má ráða að það hafi verið mjög nálægt lestinni þegar slysið varð. Þegar vitnisburðir vitnisins og föður M eru metnir verður ekki annað séð en að aðdragandi þess að M lenti undir lestinni hafi verið mjög snöggur. Ósannað er að langur tími hafi liðið frá því fyrst var kallað á ökumanninn þar til hann stöðvaði lestina. Miðað það verður ekki metið ökumanni lestarinnar til sakar að hafa ekki orðið var við M áður en slysið varð.

Hvað varðar aðstæður í garðinum og ökuleiðir lestarinnar, þar sem gesta á öllum aldri var að vænta, verður ekki fallist á að það eitt og sér feli í sér óforsvaranlegar aðstæður af hálfu F. Lestinni var ekið mjög hægt og vel sýnileg gestum. Ekki verður því fallist á skaðabótaábyrgð F vegna slyss M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu F hjá V.

Reykjavík 28. maí 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.